

Nr 102.

Av herr **Hedlund** i Rådomb. fl., angående statsbidrag till täckande av kostnaderna för sjuktransporter av patienter på landsbygden m. m.

Enligt kungl. kungörelse den 5 maj 1939 angående statsbidrag till lindring i sjukvårdskostnaderna för mindre bemedlade patienter på landsbygden kan visst bidrag utgå till kostnaderna för läkares besök hos sjuk på landet. Ofta äro emellertid förhållandena sådana, att det är lämpligare eller till och med nödvändigt, att patienten kommer till läkaren i stället för tvärtom. Då kommunikationsförhållandena och den sjukes tillstånd medgiva anlitan- de av buss eller järnväg, äro visserligen resekostnaderna i allmänhet icke särdeles stora, men i sådana fall, då det är förenat med fara att invänta dylik lägenhet eller patientens tillstånd eljest icke medgiver anlitan- de av reguljära trafikmöjligheter, nödgas vederbörande företaga resa i bil, ofta till för honom betydande kostnader. Även för dessa kostnader synes statsbidrag vara erforderligt.

De motiv, som på sin tid åberopades vid tillkomsten av bestämmelserna om bidrag till kostnader för läkares besök hos den sjuke, nämligen önskvärdheten av en utjämning av sjukvårdskostnaderna å landsbygden, äga förvisso giltighet även i fråga om kostnader för den sjukes besök hos läkaren. Införandet av en sådan bidragsrätt torde ock få anses utgöra ett led i de åtgärder, som i en vidare omfattning torde bli nödvändiga, om man vill göra landsbygdens folk så långt möjligt fullt delaktigt i de förmåner, som landets framåtskridande tillfört befolkningen i övrigt. Det behöver icke närmare utvecklas, att sjukvårdsinrättningarnas begagnande, utnyttjande av de läkare, som helt eller delvis avlönas genom det allmänna etc., ställer sig betydligt dyrare och omständligare för landsbygdens folk än för dem, som bo i städer och större samhällen. Dödlighetsciffrorna för vissa slag av sjukdomar lära för övrigt också giva vid handen, att personer, som ha möjlighet att snabbt komma till läkare, äga bättre förutsättningar att genomleva dessa sjukdomar. Vad som rimligen kan åstadkommas för att sätta landsbygdens folk i tillfälle på bästa sätt tillgodogöra sig det allmännas insatser för sjukvården, synes ock böra komma till stånd.

Vid bedömandet av förevarande fråga synes man böra beakta, att medlemmar av erkänd sjuk-kassa genom densamma komma i åtnjutande av viss andel i kostnaderna för läkarbesök, ävensom att statsbidrag utgår till sjuk-kassorna för detta ändamål. Det är uppenbart, att, i den mån medlemskap i sjuk-kassa bleve allmänt, behovet av särskilt statsbidrag för lindrande

av förevarande slag av sjukvårdskostnader över huvud skulle bli mindre framträdande. Någon ens närmelsevis allmän anslutning ha dessa kassor emellertid icke vunnit. Visserligen giver statistiken vid handen, att sjuk-kassornas medlemsstockar årligen öka avsevärt, men alltjämt är den över-vägande delen av befolkningen icke genom medlemskap knuten till någon sjuk-kassa. Vad särskilt landsbygden beträffar tillhör i genomsnitt mindre än 30 procent av den vuxna befolkningen erkänd sjuk-kassa, och dessutom uppges de lägsta inkomsttagarna i förhållandevis liten omfattning vara sjuk-kasse-medlemmar.

Av den omständigheten, att det för en viss kategori, nämligen sjuk-kasse-medlemmarna, redan finnes en statsunderstödd bidragsverksamhet för kost-nader uppkomna genom besök hos läkare, synes man emellertid kunna draga den slutsatsen, att svåröverkomliga tekniska hinder icke ligga i vägen för en bidragsverksamhet för här ifrågakarande ändamål.

I anslutning till ovanstående hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning angående huruvida och under vilka förutsätt-ningar statsbidrag bör utgå till kostnaderna för sjuktrans-porter av patienter på landsbygden och för resor, som dessa företaga till läkare eller sjukvårdsinrättning.

Stockholm den 21 januari 1943.

G. Hedlund
i Rådom.

Arvid Jonsson.

Anders Pettersson
i Dahl.

Gust. E. Andersson
i Södergård.

Lars E. Andersson,
i Hedensbyn.

Ivar Pettersson
i Rosta.

Jones Erik Andersson
i Ovanmyra.

Aron Gustafsson
i Lekåsa.

Sven Andersson
i Vigelsbo.
